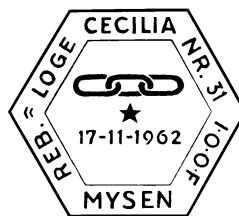

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen, 2008

Nr. 2 – 2015 • 23. nov. • Utgivelse nr. 51 • Årg. 25

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

Veteran-
juveler i
Logene
Side 4-13

Nye
kollegier i
Logene
Side 16-17

Kommunikasjon

Dette er et ord som vi ser over alt nå, og brukes mye blant folk. Da vi kom til Østfold fra Nord-Norge, møtte jeg det på en måte. I Bardu var det en blanding av folk fra hele landet. Vi hadde ingen vansker med å bli kjent med hverandre. Var det noen som var mer tilbakeholden «druknet» de i mengden av utadvendte snakkeglade mennesker. Her i Eidsberg var de nok litt mer reserverte, men koselige og vennlige dersom du tok kontakt. Og sånn er det nok flere steder – man må kanskje selv ta initiativet. Sånn og i logen vår. Men så er det noen som kanskje ikke er så flinke til det, noen er sjenerte. Da har de mere snakkeglade en liten oppgave i å ta kontakt, og plutselig kan du få en riktig spennende samtalepartner. Vi godt voksne har også en stor oppgave foran oss. Jeg så på Facebook en dame som hadde laget en fin hylle ute i entreen sin. Der oppfordret hun på en fin måte at alle kunne legge mobilen sin igjen der, før de kom inn i stua. For en flott ide! Hvem har vel ikke vært i forsamlinger eller selskaper der man ser at noen sitter med mobilen i fanget og tekster.

Jeg synes det er meget uhøflig!! Er det noe viktig bør man gå ut av rommet! Og det er noe som heter telefonsvarer. Teknikken er kommet for å bli og er et godt verktøy. Jeg har selv mobil og iPad, og nå har jeg meldt meg på kurs for å bli bedre. Men alt til sin tid! Man må begrense bruken med forstand. Der har vi eldre en stor oppgave med barn og barnebarn. Lær dem at når man er i samme rom skal man prate med hverandre, ikke sitte i hver sin krok og trykke på mobilen. Så får de jo mere og mere sitt eget «språk». Ikke rart at rettskrivingen i media blir verre og verre!

Nei, få en hylle i entreen, inviter familie og venner og begynn med å prate! Hva med gode gamle brettspill som Ludo, Kinasjakk, Monopol osv. eller spørrekonkurranse? Husk hvor koselig det var!

God samtalekveld!!!

Søster Sol Johansen

God Jul!

*Redaksjonen i Nore-Nytt
ønsker alle medlemmer
og Odd Fellows
en riktig god jul,
og et fredfylt godt nytt år.*

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2015
Årgang 25
23. nov. 2015
Utgivelse nr. 51

Redaksjonskomité:
Svein Oshaug – leder
Halvor Kure
Helge Rindal
Toril Natrud
Astrid Lindegaard
Grete Sørby

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. Helst ønsker vi at du sender innlegget som e-post eller vedlegg i en e-post:
toril.natrud@gresvig.no
hakure@gmail.com

Innhold:

Leder	2
Nr. 31 - Sekretærens spalte	3
Nr. 62 - Sekretærens spalte	3
«Grasrotandelen»	3
50 års Vetranjuvel i Loge nr. 62	4
40 og 25 års Veteranjuvel	5
40 års Vetranjuvel i Loge Cecilia	8
3 nye 25 års Vetraner i Cecilia	10
Stor feiring av 11 flotte 70-åringer i Loge Cecilia	14
Overmestrene på Vill Nore	15
Nytt Kollegium i Loge nr. 62	16
Refleksjoner etter endt OM-tid	16
Nytt Kollegium i Loge nr. 31	17
Cecilias OM tenker tilbake	17
Jubilarer i Logene	18
Ny søster i Loge Cecilia	19
Cecilia på logetur til Karlstad	19
Nye brødre	20
Håkon Håkonssons sommermøte	21
Sommermøte i Loge Cecilia	22
Språket – ordene – et viktig middel til å formidle budskap!	23
Dikt: Venner	23
En bok jeg har lest ...	24

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia (I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Ny søstre høsten 2015

14.09.2015 Anne Lise Stenberg

20.06.1936	Martha Pernille Kind	80 år
23.06.1931	Unni Stoltz	85 år
27.06.1946	Anne-Kristine Løken	70 år

Jubilanter våren 2016

08.01.1931	Solveig Johansen	85 år
29.01.1946	Inger Lise Floeng	70 år
02.02.1921	Marit Synnøve Kolstad	95 år
01.03.1956	Anne Ymbjørg Floeng	60 år
18.04.1926	Ingrid Bakkene	90 år
11.05.1941	Guri Karen Witsø	75 år
31.05.1936	Anne Ingeborg Gaasvik Teig	80 år
16.06.1941	Anne Haakaas	75 år

Veteranjuveler våren 2016

14.03.	Ellen Ingrid Haarr Nuttall	25 år
14.03.	Wenche Torhild Tangen	25 år
14.03.	Anne-Kristine Løken	40 år

Vi gratulerer!

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Nye brødre våren/høsten 2015

21.05. Hans Petter L. Ringstad – fadder Karl Øvrebø
01.10. Espen A. Volden – fadder Per Olav Eek

23.05	Kjell Wilhelmsen	70 år
26.06	Asle Kristian Halvorsen	60 år

Jubilanter våren 2016:

04.03	Steven Tørholen	60 år
18.04	Ola Skadsheim	50 år
07.05	Egil Rudolf Nøkleby	70 år

Veteranjuveler våren 2016:

26.05	Harald Rømuld	25 år
-------	---------------	-------

Vi gratulerer!

**Frist for
levering
av stoff til
Nore-Nytt
nr. 1-2016
er
15. mars.**

Grasrotandel ved spill i Norsk Tipping

Til medlemmene i Cecilia

Loge Nr. 31 Cecilia er registrert i Frivillighetsregisteret i Brønnøysund. Vi deltar også i grasrotandelordningen.

Logen oppfordrer sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping. Dette gjøres ved å oppgi logens organisasjonsnummer ved kjøp av spill som f.eks Lotto/tipping.

Når organisasjonsnummeret er registrert på spillkortet i Norsk Tipping går dette automatisk hver gang medlemmet kjøper et nytt spill. Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Logens organisasjonsnummer er: **988 920 053.**
Skattmester

Til medlemmene i Håkon Håkonsson

Loge Nr. 62 Håkon Håkonsson er nå registrert i Grasrotandelordningen.

Logen oppfordrer sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping. Dette gjøres ved å oppgi logens organisasjonsnummer ved kjøp av spill som for eksempel Lotto/Tipping. Når organisasjonsnummeret er registrert på spillkortet i Norsk Tipping går det automatisk hver gang medlemmet kjøper spill.

Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Logens organisasjonsnummer er:
989 036 262.

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

50-års Veteranjuvel i Håkon Håkonsson

Br. Bjørn Smeby mottok 50-års veteranjuvel 21. mai. Seremonien ble ledet av DSS Jon Egil Haug. På ettermøtet ble vi ønsket velkommen til bords av UM med et dikt. Kveldens meny var pai med salat og dressing. Før maten sang vi som vanlig «Til Loge Håkon Håkonsson».

Etter maten gratulerte DSS veteranen med dagen, som hadde hatt et aktivt medlemskap i 50 år, og minte om de embeder han hadde hatt. Det skal være fest i Logen når 50-års medlemskap skal feires. Han ønsket lykke til med framtiden, og takket for tiden i Logen. Deretter overrakte han gratulasjon og blomster fra SS og skålte for veteranen.

OM var neste taler. Han gratulerte på vegne av Logen. Det var 50 år og en dag siden veteranen ble innviet, og han berømmet hans embeder. Det var noe opphold p.g.a. arbeid og reisevirksomhet. Hans far, Johannes Smeby, ble innviet i Logen i 1968, og har satt spor etter seg. Som finsnekker og treskjærer har han skapt det meste av interiøret i Logen. OM fortalte at Br. Bjørn Smeby ga storembeds-stolen til Logen som hans far hadde laget. Han gratulerte, og overrakte blomster og miniatyrjuvel.

Deretter sang vi «til veteranen» før veteranen selv fikk ordet. 50 år i Logen, han var nær 30 år gammel da han ble innviet. Det er hyggelig å komme i Logen og se

50 års Veteranen Bjørn Smeby i midten foran. Til høyre DSS Jon Egil Haug og til venstre Storrepresentant Vidar Kjærheim. Bak fra v.: UM Per Chr. Frøshaug, Eks OM Kåe Mons Bye og OM Per-Olav Eek.

alle møbler hans far hadde laget. Han takket for feiringen og skålte for Logen som vi alle er så glade i.

Br. Hans Christian Foss avsluttet med å gratulere fra seniorgruppa før vi satte oss i salongen med kaffe og marsipankake.

Br. Bjørn Smeby ble født 12. september 1936 på Mysen hvor han vokste opp. Her tok han eksamen på realskolen før han i 1956 tok eksamen ved Oslo Handelsgymnas i det første blå russ-kull i Nor-

ge. Hans arbeide ble i Viking Fottøy i Askim, etterhvert som ansvarlig for innkjøp, salg og eksport. Da virksomheten flyttet til Malaysia, medførte det stor reiseaktivitet i perioder, til Kina, Japan og Malaysia. Han kunne derfor ikke møte i Logen under disse periodene. Da han i 1960 giftet seg med Tullin fra Askim, etablerte de seg der. De har en sønn og to barnebarn. Hans nærmeste hobby er Logen. Han har også et rom med sin fars treskjærerverk-tøy.

Br. Bjørn Smeby ble innviet i vår Loge 20. mai 1965 og fikk DHSG 4. april 1968.

Han var sekretær i to perioder 1/1-1970 – 31/12-1971 og 1/8-1975 – 31/7-1977.

Deretter IV 1/8-1977 – 31/7-1979, UM 1/8-1979 – 31/7-1981 og skattmester 1/8-1983 – 31/7-1985.

4/9-1973 ble han opptatt i Leir nr. 7 Østfold hvor han fungerte som sekretær 1/8-1977 – 31/7-1979.

Vi gratulerer veteranen!

Jan Isaksen

Hyggelig prat i salongen etter festmåltidet. Fra v. Eks DDSS Erik Tallaksrud, 50 års Veteranen, Eks DSS Frank Lind og Eks DDSS Magne Skadsheim.

HIJLP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Bror Bjørn Smeby – Veteran

Bjørn Smeby sa tidlig ja til å påta seg embeter i logen tross krevende stilling i sitt daglige virke. Han påtok seg også arbeidet med å være sekretær i Leir nr. 7 Østfold, et embete som på dette tidspunktet omfattet alle logene i Østfold. Det var et krevende og utfordrende embete. Alt ble skrevet for hånd. Det var ikke noe data / internett med e-post eller Storlogens Focussystem den gangen, men det var god støtte å få fra de andre i kollegiet, forteller han. Mer og mer reisevirksomhet til og i Kina, Japan og Malaysia gjorde det etterhvert meget vanskelig å møte i loge og leir, og med det fortsette å påta seg embeter. Ansvar for all import/eksport av fottøy krevde sin mann, spesielt etter at all produk-

Veteranen fotografert under sin taketale under festmåltidet.

sjon etterhvert ble lagt til Malaysia. I denne hektiske perioden hvor han ikke kunne være med på møtene, savnet han logen og leiren, men mest logemøtene av en spesiell grunn. Hans far – Johannes Smeby – ble innviet i

Loge nr 62 Håkon Håkonsson 22.02.1968. Dessverre kunne han ikke bli fadder til min far, da han var for ung til det. Han mistet en del av logelivet sammen med sin far pga. all reisevirksomheten, men han sier at han nå er sammen med ham på hvert logemøte: "Jeg ser fars fantastiske treskjærerarbeid som utsmykker vår logesal. Jeg var ikke hjemme på denne tiden han arbeidet med dette, men min bror husker at han arbeidet i sitt innredede verksted i kjelleren i godt samarbeid med møbelsnekker Korperud. Det er godt å se – på hvert møte!"

Det er en kjær bror og patriark som vi gratulerer med 50 års veteranjuvel. Vi takker ham for det han har betydd og fortsatt betyr for vår Orden.

Veteranjuvel for 40 og 25 års medlemskap

Logemøtet for Loge 62 Håkonsson den 29. oktober 2015 var noe spesielt da dert ble to tildelinger av Veteranjuveler på samme møte.

Br Rolf Eng ble tildelt Veteranjuvel for 40 år og Br Eks OM Rune Johan Bye for 25 år.

Br DSS Jon Egil Haug ledet og gjennomførte tildelingene fra Overstolen med hjelp av vår Br CM Øyvind Hanssen. Ellers ble stolene bekledd av Br EksOM Per Olav Eek, Br UM Knut Arne Bodal og Br Kap Kjell Kristiansen. Tildelingsseremoniene ble gjennomført på en fin og verdig måte i henhold til våre ritualer.

På ettermøtet i festsalen åpnet Br UM med å gratulere jublantene og sangen "Til veteranen" ble sunget.

Etter at brodermåltidet var fortært:

Br DSS holdt tale til jublantene

OM Per Christian Frøshaug, 25-års jublantene Eks OM Rune Bye, 40-års jublantene Rolf Eng og DSS Jon Haug som tildelte Juvelene.

og Loge 62 Håkonsson. Han æret jublantene og spesielt Br Eks OM Rune Johan Bye som har hatt mange og viktige verv og oppgaver i logen.

Han tildelte jublantene insigniene/ jakkemerkene. Br DSS avsluttet med å utbringe en skål til Br OM Per Christian Frøshaug og logen.

Vår UM Knut Arne Bodal gratulerer jubilantene og ønsket velkommen til bordet.

Br OM tok ordet. Han fortalte at vår loge har et fint "VeJu galleri" med 25 til 60 års VeJu tildelinger. Han ønsket aftenens jublanter velkommen inn i "galleriet". Etter pene ord om jubilantene overrakte han til hver av dem tre røde roser som symbol for Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Avsluttet med å utbringe en skål for jubilantene.

I forhold til VeJu tildelingene takket Br EksOM Rune Bye for den fine sermoneien inne i logesalen. Han rettet en takk til avdøde Br EksOM Torfinn Jørgenrud som var hans fadder.

Helge Rindal

Logens Organist trakterte flygelet under sangene ved bordet.

Bror Rolf Eng – 40 års Veteran

Br Rolf Eng ble tatt opp i logen og tildelt:
Troskapsgraden 23.10.1975.
Den Høye Sannhets Grad
19.01.1978.

Rolf Eng som bor i Spydeberg er født i Skiptvet i 1943 og bodde der i sin ungdomstid. Sin utdannelse tok han ved Østfold tekniske skole innen faget kjemi.

I 1969 mens han da bodde i Sarpsborg giftet han seg, har to barn og fire barnebarn fra 7 til 14 år. Andre bosteder nevner han Oslo, Lillestrøm.

Hans jobbsituasjon har bestått av grunnundersøkelser, betongkontroll, bygningsarbeide, geoteknikk og boreledelse innen oljevirksomheten.

Dette har medført mye reising i Norge og i utlandet. Både i Burma og Skottland utenlands og Åndalsnes og Stavanger innelands.

Rolf har vært pensjonist de siste ni årene. Han har hytte i Lenartsfors som han tilbringer mye av sin tid på. Han storkoser seg

der. For tiden bygger han en "ekstrahytte" som han kaller det.

Angående logearbeide har Rolf hatt lite frammøte og begrunner det med mye reisevirksomhet. Av samme årsak har han ikke hatt mulighet til å ta på seg verv og logeoppgaver.

Som intervjuer stiller jeg spørsmål om han har noe spesielt å tilføye angående logen:

– Føler meg ikke bekvem på møter med galla. Forstår at regler må følges, men håper på en forandring, refererer til logene i USA.

NORE-NYTT gratulerer med tildelingen av 40 års Veteranjuvel.

Helge Rindal

Eks OM Rune Johan Bye – 25 års Veteran

Et særdeles verdig og positivt medlem i vår loge har fått tildelt sin 25 års Veteranjuvel.

Eks OM Rune Johan Bye ble opp tatt i Loge Håkon Håkonsson 25. oktober 1990. 18. mars 1993 fikk

Bror Rolf Eng mottar hilsen fra DSS Jon Egil Haug. Nede til høyre ses vår OM Per Christian Frøshaug.

To stolte jubilanter: Rolf Eng til venstre og Rune Johan Bye.

han tildelt Den Høye Sannhets Grad.

Han ble kallet til Leir Smaalenene i 1998 og tildelt patriarkgraden 3. februar. 7. mars 2000 ble han tildelt Den Kongelige Purpurgrad. Som et stort "ja-menneske" har Br Rune bekledd mange forskjellige verv i orden.

Fra 1993 til 1997 var han Cermonimesters høyere assistent, 1997 til 1999 hadde han det viktige embete som Cermonimester. 1999 til 2001 Kasserer. I 2002 (fra 4. mai) til 2003 hadde han sete på undermesterstolen. Fortsatte som OM fra 2003 til 2005. Fung. EksOM i perioden 2005 til 2007. I leiren var han 1. leirvakt 2002/2003.

Nå har han oppgave som Samfunnets Eldste og utfører oppgaven på en fin måte ved opptak av nye brødre.

Rune forteller at han er født i Stockholm i 1944. Grunnen til dette er at hans far var yrkesoffiser og måtte rømme landet sammen med mor under krigen. På grunn av sin fars yrke som offiser i militæret, har han i barneårene bodd på flere forskjellige steder.

I 1968 fullførte han sin elektroutdannelse ved Gøteborg-teknikkere. I studietiden ble han gift, noe som har resultert i to barn og to barnebarn.

Etter studiet fikk han jobb hos Standard Telefon og Kabel i Oslo innenfor området testing. Her var han ansatt i 19 år, 11 av disse årene pendlet han Spydeberg – Oslo.

Rune forteller videre at han i 1976 kjøpte gårdsbruket Nestingen i Spydeberg.

Etter at han avsluttet jobben hos Standard Telefon og Kabel i Oslo har han vært gårdbruker på Nes-teigen og i tillegg vært selvstendig tømrer. Han valgte det framfor pendlingen til Oslo.

Nok en bragd fra Rune, i 1999 tok han svennebrev i tømrerfaget, i en alder på 55 år.

Selv om pensjonsalderen er passert for mange år siden tar han på seg som han sier "småoppdrag" som tømrer.

Etter 39 år i Spydeberg føler Rune seg som ekte spydeberging.

Ved siden av Odd Fellow-medlemskapet har han vært engasjert i mange lag og foreninger i bygda.

Rune forteller at han er veldig takknemlig for at han i 1990 fikk muligheten til å bli medlem i Odd Fellow. Han retter en stor takk til Br Eks OM Torfinn Jørgenrud som var hans fadder og som døde altfor tidlig.

Sier videre at: "I logesammenheng har jeg blitt spurt om å ta verv, veldig glad og fornøyd med at jeg har svart ja.

Logen har gitt meg særdeles mye. Våre etiske normer ligger høyt og vi skal etter beste evne streve etter disse målene.

Videre er jeg takknemlig for å ha truffet mange nye brødre som har blitt mine venner. Deres vennskap har gitt meg mye og jeg føler en god samhørighet med brødrene."

Br Eks OM, Rune Johan Bye, hjertelig takk for den fine samtalen vi hadde hjemme oss deg på Nestingen.

NORE-NYTT gratulerer med tildelingen av 25 års Veteranjuvel.

Helge Rindal

Takk til de elleve 70 års jubilanter

Husstyret i Nore SA sender en stor takk til de elleve 70 år's jublantene som feiret en vellykket felles festdag på Villa Nore. Overskuddet fra festen kr. 15.000,- har jublantene gitt til driften av huset. Denne gaven betyr mye i disse tider da utleie av huset til større selskaper reduseres betraktelig. Igjen, tusen takk!

Husstyret

Se omtale på side 14.

40 års Veteranjuvelutdeling i Loge 31 Cecilia

Mandag 26. oktober 2015 var en stor dag i logen Cecilia. Pianospill av str. Solveig Gundelsby da vi kom, ga en fin stemning før vi gikk inn i logesalen. Distrikts Store Sire Unni Beate Bergsland med sine embetsmenn ledet sermoneien inne i logesalen da str. Lise Holme fikk tildelt sin 40 års veteranjuvel.

Etter den fine stunden i logesalen benket vi oss rundt vakkert høstpyntede bord der også to gjestende søstre fra Loge Else var til stede.

UM Inger Stenshol gratulerte 40 års-veteranen med dagen og ønsket alle velkommen til bords.

Festmåltidet åpnet med en personlig og morsom sang, diktet av en søster til str. Lise.

Menyen var deilig kjøttgryte med ris og salat. Privatnemdas søstre sørget for serveringen.

Kaffe og pavlova med friske bær, som var gitt av str. Lise, smakte nydelig!

Mysen damekor med dirrigent Vidar Hansen underholdt oss denne kvelden. Sangere, pianist og dirrigent fikk roser som takk for vakker sang. Str. Lise hadde lagt små kort med oppmuntrende ord under tallerkenen til alle søstrene.

Første taler var DSS Unni Beate Bergsland, deretter OM Eldbjørg Frøshaug, så Eks Store sekr. Liv Berit Johansen, så Eks OM Reidun Lie og så fadderbarn str. Synøve Sparre-Enger.

OM Eldbjørg Frøshaug talte til Veteranen.

Den stolte 40 års Veteranen, Lise flankert av Storembetsmennene som foresto tildelingen. Til venstre DSS Unni Beate Bergsland og Stor marsjall Liv Berit Johansen.

Liv Berit Johansen talte til Veteranen Lise Holme.

Str. Lise takket de som bekledd stolene i logesalen og alle fikk en langstilket rose. De 7 første årene var hun i Loge Kjeden før hun

flyttet til Loge Cecilia, hvor hun ble vist tillit og vennskap fra første dag. Hun føler takknemlighet og glede over å ha vært Rebekkasøster i alle disse årene. Hun takket sin fadder str. Miriam Christensen, som gikk bort så alt for tidlig, for all støtte. Str. Lise tenker med glede på de oppgavene hun har hatt i logen, og fremhever tiden som seremonimester der man er med å prege hvert møte ved å gi ritualene den nødvendige respekt. Gjenskinns fra møtene er det som sitter tilbake når synsinntrykkene er borte, og hun viste til Einar Sjøraasen's dikt "Gjenskinns". Str. Lise takket de som stilte opp og ga henne styrke og kraft da hun for noen år siden ble rammet av alvorlig syk-

Mysen Damekor stilte opp med sang.

dom. Hun avsluttet med å takke for 40 år med verdifulle og givende år i Rebekkalogen. Eks. OM Åse Karin Røsand gratulerte str. Lise og minnet tilbake da str. Lise fikk 25 års-juvel, da var str. Åse Karin UM. Hun takket for de nydelig pyntede bordene og takket jentene på kjøkkenet "Takk for maten, det er ordet, heve glasset før vi forlater dette bordet".

Deretter gjensto bare for UM å takke for en hyggelig og minnerik kveld, som ble avsluttet med pianospill av str. Solveig til "Nu slukkes lys og lampe".

Synøve Sparre-Enger

Lise Holme 40 år i Logen

Undertegnede skulle skrive noen ord om vår nye 40 års Veteran Lise og fant ut at jeg ville få hennes ord om sine tanker og sitt liv. Lise ble født i 1941 i Moss og vokste opp på bondegård, først 6 år i Råde før familien flyttet til Jeløya. Hun hadde en god barndom og ungdom med sterke foreldre og 2 brødre. De lærte om arbeid på gården med nærhet til dyr, naturen, sjø og skog. Hun var en aktiv idrettsjente og mange år som speider. På Røde Kors Sykepleierskole i Tønsberg utdannet hun seg til sykepleier i 1961-1963 – en spennende tid på internat, hvor de delte gleder og sorger. I 1963 giftet hun seg med sin Per, som er lege. De reiste først til Düsseldorf og etter hvert ble det mye flytting. Hun nevner spesielt tiden i Stokmarknes i 1965-1966, der de begge var tilknyttet sykehuset på stedet. Her jobbet Lise som instruksjonssøster ved kirurgisk avsnitt og hadde elever fra Tromsø Sykepleierskole. Hun glemmer aldri storslagen Nordlandsnatur og et gjestfritt folk, fisketurer, skiturer og dansende nordlys. I 1967 flyttet de til Askim, hvor de begge jobbet på Askim Sykehus. Her var Lise på kirurgisk av-

deling, operasjonsavdelingen og på poliklinikken. Østfold skulle lage en bok om «Sårgruppe» og her representerte Lise Askim. Hun var Fagutviklingssykepleier med et eget kapittel om brannskader i «Håndbok i sårbehandling». I sin fritid var hun aktiv i Askim Rideklubb og i Barnehjelpen i Røde Kors.

Sin tid som Rebekkasøster startet i Rebekkaloge nr. 50 Kjeden i Sarpsborg. Der ble hun opptatt 23.10.1975 og hadde 7 fine år der. Reisen var av og til lang, spesielt i vintermørket. Vår søster Miriam Christensen, som hun var i klubb med, la alt til rette for en overgang til vår loge. Her ble hun innballotert den 13.12.1982. Hun var en nær søster og venn av str. Miriam, og det ble hun også for mange av oss! Hun syntes det var svært positivt å komme til «Cecilia» og her fikk hun raskt arbeidsoppgaver og ble med i nevnder. Hun nevner spesielt Sosialnevnden, hvor hun var i 3 perioder. Og selvfølgelig Cerebrimonimester-embedet, som hun trivdes godt med. Det var fantastisk og utrolig fint å få være med å prege møtene. Det sitter fremdeles i ryggmargen og «replikkene» er på plass, sier hun. Per og Lise er «ett» kan man si. De har også hatt sine tøffe dager. De fikk tvillinger, som kom 2 mnd. for tidlig til verden, men

dessverre døde Lasse og Vibeke. Senere fikk de sønnen Pål André, som gikk i sin fars fotspor. Han er nå overlege og professor. To flotte barnebarn gir masse glede. De er en liten familie, men sterkt knyttet til hverandre og de har en egen nærhet som gir trygghet. Etter 46 år i Askim, har de nå flyttet tilbake til Jeløya og ringen er sluttet.

Nå koser de seg der og tilbringer også mye tid på hytta ved sjøen og hytta på fjellet.

I fritiden har Lise fått en interessant og krevende hobby – den gamle kunsten med «Gyldenlær». To «ikoner» og 2 flotte stoler er ferdige og den tredje stolen på god vei.

Lise er utrolig gjestfri og omtenk-som. Hun tar imot i sitt vakre hjem med det beste av mat og drikke og ofte har hun en gave til oss alle. Hun er åpen og sterkt opptatt av rettferdighet – noe som preger hennes opptreden i enhver situasjon.

Hun vil gjerne selv og at vi søstre skal oppføre oss slik, at de vi møter på vår vei, ser hva en «Rebeka» står for og derved kanskje ønske å bli en del av oss.

Vi ønsker deg str. Lise alt godt i årene som kommer, med din familie og med oss i Rebekkaloge nr. 31 Cecilia!

Liv Berit Johansen

Vita: Lise Holme

Fadder: Tove Skogsberg

Logegrader:

Innviet i Ordenen	23.10.1975
Det gode vennskaps grad	01.04.76
Den edle kjærlighets grad	11.11.76
Den høye sannhets grad	05.05.77

Overgang fra Loge nr. 50 Kjeden.
Innballotert i Loge nr. 31 Cecilia
13.12.1982

Embeder:

CM's V ass:	1985-1987
CM's H ass:	1987-1989
OM H ass:	1989-1991
CM:	1991-1993
CM:	1993-1995

25-års Veteranjuvel: 23.10.2000

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Tre nye 25 års veteraner i loge Cecilia

Søstrene Jorun

Altenborn – Anne Lina

Fimland – Unni Stoltz

61 søstre overvar den vakre seremonien inne i logesalen før vi samlet oss ved et festdekket bord ute i vår flotte spisesal.

UM ønsket velkommen til bords og bemerket hvor mange veteranlys det var på bordet denne kvelden. Til søstrenes store glede satte Eks Organist Solveig Gundelsby seg ved flygelet da vi skulle synge. Vi fikk deilige terteskjell, og talerekken var som vanlig lang. Først ute var vår OM Eldbjørg Frøshaug. Hun gratulerte de nye «Juveldamene» med tildelingen. – «Festen er for dere som har tjent Logen trofast i 25 år. Velkommen i Veteranbuketten!» Hun overrakte logeblomster i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Til slutt ønsket hun å utbringe en skål for de nye Veteranene.

OM Eldbjørg Frøshaug gratulerer «Juveldamene».

Deretter takket OM Storrepresentant Ellen Haarr Nuttall for vel utført tildeling i logesalen og ga alterblomstene til henne. Tale nummer to var Veteran Unni Stoltz som takket på vegne av alle tre for høytidelig seremoni inne i logesalen, for godt fellesskap med gode venner i alle år og for muligheten til å dele en tre-

3 stolte 25-års veteraner, fra v. Anne Lina Fimland, Unni Stoltz og Jorun Altenborn.

Unni Stoltz takket. Til venstre Eks Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

dobbelt glede med andre søstre denne kvelden. Veteran Anne Lina Fimland ville gjerne minnes sin fadder, søster Gunhild Stensby. «Mormor var min fadder, og innvielsen og årene som fulgte ga oss et spesielt nært fellesskap. Hun døde i 1997, og etter hvert fikk jeg travle år med yrkesaktivitet og småbarn. Derfor har det blitt få logebesøk, men jeg håper å komme sterkere igjen.» Til slutt leste hun opp «Dagen i dag» av Georg Brandes. De eldste av oss husker godt at søster Gunhild pleide å dekla-

Laila Fimland hilser sin datter Anne Lina, som i logesammenheng er litt «eldre» enn sin søster, moren.

mere dette for oss på ettermøtene. Fjerde taler var søster Laila Fimland, mor til Veteranen. «Jeg kom inn to år etter deg. Ungen vokste opp før mora. Slik ble det. Men vi hadde jo felles fadder!» Hun gratulerte de tre Veteranene og ønsket lykke til videre. Fadder til Jorunn Altenborn, søster Boya Evensen, holdt tale til sitt fadderbarn. – «Du har vært et godt fadderbarn, og jeg er stolt av deg, Jorunn. Med mye omsorgsarbeid og turnusvakter har du ikke møtt så ofte i Logen de siste årene, men nå som pensjo-

Boja hilser sitt fadderbarn Jorun.

nist går du kanskje mot bedre tider. Om 25 år er du 50-års Veteran, og da er du like gammel som jeg er nå! Gratulerer til Jorunn og dere to andre Veteranene.»

Kaffe med kransekake og kringler ble servert før Eks OM Reidun Lie Larsen takket for deilig mat. Hun fikk den nye Privatnemnda ut på gulvet og takket UM og hennes hjelpere for alt arbeidet de hadde hatt før og under festmåltidet.

Så kom kveldens clou. Søster Solveig Gundelsby satte seg igjen ved flygelet og spilte så fint for oss. Det ble stille rundt bordet. Da søster Gunvor Egeberg impulsivt reiste seg og takket henne for denne opplevelsen og for nydelig musikk i alle år, var det flere enn en som var rørt.

Festmåltidet var slutt, og etter vår tradisjonelle sang gikk vi ut i høstmørket med nok et vakkert minne fra Logen vår.

Rigmor Løes

25-års Veteran Unni Stoltz

En høstkveld i september er jeg på vei til Unni Stoltz for å lage et intervju med henne i anledning hennes passering av 25 år i Loge nr. 31 CECILIA. Det koselige gule huset hennes, like ved Eidsberg stasjon, har jeg besøkt mange ganger, og jeg gleder meg like mye til hver gang. Sommeren er på hell. Nå er det høstens farger som fanger øyet. Det har kommet

DAGEN I DAG

Dagen i dag er en merkelig dag.
Den er din.

Dagen i går slapp deg ut av hendene.
Den kan ikke få annet innhold enn du alt har gitt den.

Dagen i morgen har du ikke noe løfte på.
Du vet ikke om du kan regne med å råde over den.

Men dagen i dag er det eneste du kan være sikker på.
Den kan du fylle med hva du vil.
Benytt deg av det.

I dag skal du glede et annet menneske.
I dag kan du hjelpe en annen.
I dag kan du leve slik at noen i kveld er glad for at du er til.

Dagen i dag er en betydningsfull dag.
DEN ER DIN.

Georg Brandes

lyng i kasser og krukker. Som alltid står det lykter med levende lys ved inngangsdøra. Unni tar meg imot med stort smil og åpne armer. Vi har kjent hverandre i 25 år. Takket være fellesskapet i Loge CECILIA har vi funnet et vennskap vi begge setter stor pris på.

Unni kom til verden i et hus like ved det hun bor i nå. I familien var det en gutt fra før. 23.juni 1931 ble han storebror til to bittesmå pikebarn. Unni er tvilling. Da de var to år gamle, ble moren alvorlig syk. Bror Egil og Unni kom til en barnløs tante og onkel i Oslo, og søsteren Berit kom til mormor i Sarpsborg. Moren var på sykehus for operasjoner og behandlinger og kom først tilbake til Eidsberg etter 5 år.

Skolegangen for tvillingene nærmet seg, og de kom hjem til far-

mor og farfar i Eidsberg. Broren ble igjen hos tante og onkel i Oslo. 7-åringene begynte på Skaltorp skole. Unni husker barneskolen som fine år rent bortsett fra den tiden tyskere okkuperte skolen deres under krigen. Da måtte de helt ned til Lekum gård ved Eidsberg kirke. Der ble det skole i sidebygningen. Det var langt og litt skummelt å gå, særlig i mørketiden. Da var det godt å være to. Av og til fikk de sitte på med melkeruta.

Etter barneskolen ønsket de å gå på realskole. Begge bestod opp- taksprøvene, og de kunne lese begges navn på den rette lista i lokalavisen. «Tenk, hvis en av oss ikke hadde kommet inn! Nå ble det å ta toget fra Eidsberg til Mysen stasjon. Det kostet penger, og det gjorde skolen også! Ting har heldigvis endret seg.»

Da realskolen var bestått, ville Unni gjerne begynne på utdanning i barnepleie. Hennes drøm var å få barnepleiepost hos ambassadefamilier i utlandet. Denne drømmen måtte skrinlegges. Moren ble alvorlig syk igjen og døde fra dem. Unni fikk gå på Internatskole i husstell et halvt år. Hun var bare 18 år da hun forlovet seg med Gunnar Stoltz. De giftet seg to år senere og fikk tre døtre i løpet av fem år. Svigerfa-

ren hadde bygget opp skofabrikken RUGUS ved Eidsberg stasjon, og her arbeidet hennes mann i mange år før han begynte å pendle til arbeid i Oslo. Hun var hjemmeværende så lenge barna var små. Etter hvert tok hun kontorarbeidskurs og begynte på skofabrikken med ansvar for regnskap og annet kontorarbeid.

«Jeg har nok litt sigøynerblod i årene!» sier Unni. «Hver sommerferie pakket vi full den lille bilen vår og dro på campingtur nedover i Europa, besøkte ulike land og opplevde mye morsomt og spennende sammen med barna våre.»

Reiser ja, Unni har nettopp kommet hjem fra sin årlige høsttur til Roma sammen med sin tvilling-søster. Da de fylte 60 år, realiserte de en felles drøm. De begynte å dra på Interrailturer, et nytt land hver gang. «Det var bare fantastisk!» utbryter Veteranen.

Unni har mange andre hobbyer også. Hun er en lesehest, har overfylte bokhyller og låner gjerne på biblioteker. Hun er interessert i ulike kulturer, religioner, andres måter å leve på og tenke på. Gaver til Unni blir ofte nye bøker!

Hun har vært sekretær i Eidsberg Høyre og medlem i styret for Eidsberg Kunstforening. Unni viser meg et leirhode hun har laget siden sist vi var sammen. Det er et kongehode, blått med bladgull på. Hun har drevet med leirarbeider i mange år. Det er spesielt hoder som opptar henne. Leirfigurene får hun brent i et gammelt skolehus på Helle. Der er det et lite kunstsenter. Unni er interessert i andres kunst også, er en ivrig besøkter på utstillinger og museer i inn- og utland.

Så må jo nevnes at hun er en familie kjær mormor og mimmi med seks barnebarn og ni oldebarn.

Da Unni var 54 år, måtte hun begynne med høreapparat. Hørseilen var blitt merkbart dårligere, og det hjalp henne godt. Nå arbeidet hun i en skobutikk i Mysen. Året etter døde mannen hen-

nes. Barna var flyttet ut, og det kunne nok bli ensomt i huset ved Eidsberg stasjon. Da var det godt å ha gode naboer. Edith Granli hadde mistet sin mann noen år tidligere. De to kjente hverandre fra skoletiden og speideren. De hadde like interesser på mange områder og ble gode venner. Edith begynte i Loge nr. 31 CECILIA og ivret for å få Unni med seg. Siden Edith Granli ikke hadde fullført sine første tre år som logesøster, ble det en felles bekjent, søster Mary Præsthus, som ble Unnis fadder. Innvielsen fant sted 8. oktober 1990. «Jeg likte meg med en gang. Ritualene, spillene – alt passet for meg. Det føltes så bra. Det ble 12 fine år i Logen med jevnlig logemøter. Jeg var assistent hos Undermester og medlem i nemnda for sykebesøk.»

Men så skiftet livet retning igjen. På Helle ved Kragerø bodde Unnis svoger. Han var enkemann etter søsteren til Unnis mann. De to fant sammen og har nå i tolv år hatt et godt fellesskap med bolig både i Eidsberg og på Helle.

Dette er grunnen til at Unni «mister» mange logemøter.

«Fortsatt føler jeg at jeg kommer «hjem» når jeg får med meg et logemøte. Jeg trives nok best inne i logesalen. Ritualer og spill går jo igjen, og med mitt sterke handikap er det viktig med slike gjentakelser. Alle søstrene på stolene og CM må bruke mikrofonene. Det er stor forskjell på stemmene. Men alle kan forsøke å snakke langsomt og tydelig. Det er flere enn meg som strever med å oppfatte det som blir sagt når det ikke brukes mikrofon. Dette gjelder jo på ettermøtene også. Jeg er så glad for Logen min og ser frem til 12. oktober med forventning og spenning. Tenk at det virkelig er 25 år siden jeg begynte i Loge CECILIA!»

Rigmor Løes

Vita: Unni Stolz

Fadder: Mary Præsthus

Logegrader:

Innviet i Ordenen

08.10.90

Det gode vennskaps grad 09.03.92
Den edle kjærlighets grad 22.02.93
Den høye sannhets grad 14.02.94

Embeder:

UM's V ass:

1995–1997

25-års Veteran Jorunn Øksne Altenborn

Jorunn Øksne Altenborn er bondejente fra Nittedal, født 1947. Her vokste hun opp og fikk sin skolegang.

Som ganske ung kom hun til Spydeberg som husmorvikar. Da hun arbeidet der, traff hun en bondegutt fra Askim, John Altenborn. De giftet seg i 1971 og flyttet til John's gård, Fossum. De fikk etter hvert to barn, Hege og Lars.

Nå er de begge pensjonister og har bygget eget, nytt hus på gården. Gården er klar for overdragelse.

Jorunn har hatt et travelt liv. Hun har hatt fosterbarn i 20 år, samtidig som hun har deltatt i gårdens drift. I de siste årene har hun hatt full jobb som omsorgsarbeider ved et bofellesskap for psykisk utviklingshemmede i Vestby. Ja, en kan vel si at Jorunn har dekket det emnet i vår loge som sier: «oppdra de foreldreløse». I Vestby har hun arbeidet turnus, det vil si at hun har hatt både nattevakter og kveldsvakter. Av den grunn har hun ikke fått til så mange møter i logen i de siste årene. Som pensjonist ar-

beider hun av og til som vikar, men regner med at hun skal få bedre tid til logemøter nå. Dessuten har hun fått 4 barnebarn som vil ha sin del av mormor og farmor – og som får det. Jorunn har vært speider, så ritualer var ikke ukjent for henne da hun begynte i Logen. Hennes mann, John Altenborn, var allerede medlem i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson da Jorunn ble opptatt i Loge nr. 31 Cecilia. Jorunn har flere interesser. For tiden er hun leder i Askim Bygdekvinnelag.

Boja Evensen

Vita: Jorunn Altenborn

Fadder: Boja Evensen

Logegrader:

Innviet i Ordenen	10.09.90
Det gode vennskaps grad	23.09.91
Den edle kjærlighets grad	14.09.92
Den høye sannhets grad	27.09.93

Embeder:

OM H.ass: 1995-1997

25-års Veteran Anne Lina Fimland

Jeg møter søster Anne Lina hjemme på hennes gård, Fuglesangen, på en av denne høstens fantastiske flotte dager. Det er ikke hvert år vi kan nyte naturens fabelaktige og komplette fargepalett i så strålende høstsol som i år, ei heller se vakrere solopp- og nedganger. Harmonien og roen i disse, naturens små og store undre, må vi ta med oss inn i mørke, kalde vintervelder, det finns neppe bedre impulser for mental «batterilading».

Jeg har kjent Anne Lina siden vi var små, tidlig på 70-tallet. Vi lekte, badet, sto på ski, solgte lodd og fantaserte som unger gjør. Jeg tror aldri vi har kranglet, vært uenige ja, men aldri kranglet. Det skyldes nok i stor grad Anne Linas kloke hode og varme hjerte. Jeg må si det.

Anne Lina er min fadder, og jeg vil benytte anledningen til å takke henne for å ha anbefalt meg.

8. oktober 1990 innvies Anne Lina i vår Loge.

Jeg spør, hva lå til grunn for ditt valg å bli en Rebekka-søster?

«Min mormor og fadder, Gunhild Stensby, ville ha meg med. Jeg syns det virket interessant og trengte ikke lang tid på å bestemme meg for å søke opptak.»

25 år er jo lenge, syns du det er noe forskjell på møtene den gang og nå?

«Nei, det syns jeg ikke. Ritualer i salen, ettermøtene og samhørigheten med søstrene er det samme. Og det er også det jeg liker så godt ved Logen. Tiden står litt stille, både i tid og rom. Dette gir en god trykkelshetsfølelse, i en traveltid med mange og raske endringer.»

Av gradpasseringer, er det innvielsen Anne Lina husker best, en flott og varm seremoni, hvor hun umiddelbart følte seg velkommen i Logen. Ellers syns hun 2. grad er en veldig vakker også fordi den omhandler kjærlighet. Full forståelse av gradene får man etter å overvære seremonien neste gang noen passerer.

Du var CM'V ass. I perioden 1995-1997, hvordan opplevde du dette embetet?

«Det var en fin opplevelse å skulle være den trygge personen i ritualene og seremoniene. I tillegg gir det å være inne i salen før og etter møtene, en helt spesiell følelse av fellesskap.»

Ditt varmeste logeminne?

«Det er uten tvil, å se hvor stolt mormor var av meg da jeg ble med i Logen. Men jeg vil også si at jeg ble svært glad og rørt over mottakelsen jeg fikk på møtet 14. september.»

Ønske for fremtiden?

«Jeg har jo ikke vært så aktiv i Logen de siste årene. Jeg har mang en mandag skulle ønske jeg var i Logen, men har i stedet vært å finne med hodet langt nede i skolebøker. Enten lekselesing med barna, eller mine egne lekser. For tre år siden valgte jeg å selge blomsterbutikken for å sette meg på skolebenken. Etter 3 år på Høgskolen i Oslo og Akershus er jeg nå utdannet yrkesfaglærer. Jeg jobber på Delta i Askim og i begravellesbyrået. Full fart hele uken. Men jeg håper og tror at jeg med tiden kan være mer til stede i Logen.»

Jeg takker deg, søster Anne Lina, for en hyggelig prat og ser frem mot mange gode Loge-år sammen.

Eva Bakurowitz

Vita: Anne Lina Fimland

Fadder: Gunhild Stensby

Logegrader:

Innviet i Ordenen	08.10.90
Det gode vennskaps grad	09.05.92
Den edle kjærlighets grad	22.02.93
Den høye sannhets grad	14.02.94

Leirgrader:

Troens grad	28.04.1999
Håpets grad	29.11.2000
Barmhjertighetens grad	31.10.2001

Embeder:

CM V.ass: 1995-1997

Stor feiring av 11 flotte 70-åringer

Det er fredag 23. oktober på Villa Nore. To brødre fra HH ønsker oss velkommen til feiring av 11 flotte 70-åringer. På menyen står koldtbord med alt hva hjerte og mage kan ønske seg. I bakgrunnen lyder vakker taffelmusikk fremført av br. Øyvind Hanssen. Måltidet avsluttes med nydelige kaker. De 11 damene, Lene Marie-Eek, Anne Karin Gillingsrud, Tove Granli, Elisabeth Haugen, Ellen Harr Nuttall, Solveig Laurtizen, Karen Susanne Maurtvedt, Magnhild Moe, Tove Marie Presthus, Synnøve Sparre Enger og Inger Stenshol er kokkene bak maten og pyntingen av en vakker festsal.

Alle 11 70-åringer samlet. Ellen Haarr Nuttall, Synnøve Sparre Enger, Tove Marie Presthus og Magnhild Moe. Bak: Elisabeth Haugen, Anne Karin Gillingsrud, Lene Marie-Eek, Inger Stenshol, Karen Susanne Maurtvedt, Solveig Laurtizen og Tove Granli.

Konferansier str. Inger ledet kveld med entusiasme og engasjement, under temaet «Klem – klemmer». Gjestene ble satt på prøve og alle fikk minst en klem denne kvelden. Str. Ellen og str. Synnøve fremførte bamseklemmer, noe som skapte latter og mange smil. De 11 jublantene bidro med ut-

drag fra sine minnebøker – her var mange kjente og kjære vers som alle kjente seg igjen i. Etter hvert meldte flere talere seg. Først ut var str. Henni som gratulerte jublantene, deretter fulgte str. Lena. Str. Turid takket jublantene for at de valgte å gi inn-tekten til Villa Nore. Str. Bjørg

fremførte noen vers på ekte trøgstad-dialekt, noe som satte latteren i gang hos søstrene. Str. Martha hadde æren av å takke for nydelig mat og en hyggelig kveld.

Toril Natrud

Logenes nevnder for Omsorg

(Tidligere nevnd for sykebesøk)

Søstre og brødre: Nevndene er avhengig av at dere melder fra når dere vet om medlemmer som er syke eller vil sette pris på et besøk eller en telefon fra logene.

Loge Cecilia – Nevnden for 2015 – 2017 er:

Str. Inger Lise Haugen (leder)	Trøgstad	414 23 606
Str. Vigdis Bye	Askim	974 85 230
Str. Turid Mohrsen	Mysen	995 05 858
Str. Wenche Ekeberg	Trøgstad	480 69 158
Str. Berit Karlstad	Askim	916 17 001

Loge Håkon Håkonsson – Nevnden for 2015–17 er:

Fung. Eks OM Per-Olav Eek (leder)	Mysen	952 29 640
Eks OM Hans Kr. Foss	Skiptvet	950 67 997
Bror Arne Henning Sørby	Trøgstad	69 82 50 89
Bror Tor Glasø	Mysen	907 23 898
Bror Øyvind Svendsby	Slitu	913 61 830

Overmesterne på Villa Nore

Det er en sjelden begivenhet i våre loger denne valgperiode, nemlig ekteparet Frøshaug som nå sitter som OM i hver sin loge, fortrinnsvis 31 Cecilia og 62 Håkon Håkonsson. Norenytt måtte derfor avlegge et besøk for å ta en prat.

Eldbjørg Margareth kommer fra Hærland i Eidsberg, mens Per Christian vokste opp på gård i Trøgstad ved grensen til Båstad. Da de giftet seg i 1974, kunne de flytte inn i nybygd villa i Festningsåsen i Trøgstad. Senere solgte de huset og kjøpte et hus ovenfor i nabolaget hvor de fortsatt bor.

Eldbjørg begynte sin yrkeskarriere ved Oslo Trygdekonto, før hun arbeidet en periode ved det nyetablerte Trøgstad Sosialkonto. I 1983 ble hun ansatt ved Heggen og Frøland sorenskriverkonto på Mysen hvor hun fortsatt arbeider. Hun er kunstinteressert og var aktiv i Trøgstad kunstforening inntil den ble lagt ned for noen år siden. Kunst pryder veggene i hjemmet i Festningsåsen. For øvrig liker hun å strikke og er medlem i en vinklubb.

Eldbjørg ble innviet i Cecilia i 2004 med May Sørby som sin fadder. Hennes første embede var OMVA. Hun satt deretter to perioder som Skm. før hun ble UM, og nå OM. I 2010 ble hun kallet til leiren.

Per arbeidet først i luftforsvaret ved Nike i Trøgstad. Han tok deretter over hjemstedet i Trøg-

Overmestrene i avslappet positur i egen stue.

stad hvor han bygget et stort hønsehus for deretter å overta en «handelsrute». I sin Ford Transit kjørte han fast rute til Oslo og solgte egg og poteter. Etter to år, overdro han gården til sin bror, og begynte i 1972 i forsikringsbransjen. Her ble han fram til han ble pensjonist. Han er glad i naturen og går ofte turer i skog og mark. En interesse er turorientering.

Han ble innviet i Håkon Håkonsson i 2002. Fadder var Kåre Rosendal. I logen hadde han først embedet som OMHA, deretter Kap., Sekr. og UM før han nå besitter embedet som OM. Han ble kallet til leiren i 2009,

hvor han hadde embedet 2. teltvakt for Y.prest i foregående periode.

Eldbjørg og Per har to barn. Elisabeth er eldst, og bor i Oslo. Hun er psykologspesialist. Fredrik har gått i sin fars fotspor. Han arbeider innen forsikring, og har etablert seg med familie i nytt hus i nærheten av sine foreldre. Eldbjørg og Per har to barnebarn. De har begge en stor interesse, og «hovedhobby», logen.

Vi ønsker ekteparet lykke til i sine krevende oppgaver!

Jan Isaksen

REDAKSJONSKOMITE I NORE-NYTT

For nr. 31 CECILIA:

Toril Natrud, Tel.: 913 18 242

E-post: toril.natrud@gresvig.no

Astrid Lindegaard, Tel.: 970 96 116

E-post: astridlinde@hotmail.com

Grete Sørby, Tel.: 99 54 64 44

E-post: gms2@online.no

For nr. 62 HÅKON HÅKONSSON:

Svein Oshaug (leder), Tel.: 959 64 190

E-post: s-oshaug@online.no

Halvor Kure, Tel.: 69884967 / 93083524

E-post: hakure@gmail.com

Helge Rindal, Tel.: 992 80 443

E-post: helger@getmail.no

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Vi presenterer de nye kollegiene i Logene:

Loge nr. 62 Håkon Håkonssons
kollegium 2015–2017.

Foran fra venstre:

Fung. Eks OM Per Olav Eek, OM
Per Chr. Frøshaug, UM Knut
Arne Bodal.

Bak: Sekretær Jan-Egil Skaug
Isaksen, Skattmester Halvor Kure
og CM Øyvind Hanssen.

Refleksjoner etter endt OM-periode

Min periode som OM er over, og når dette leses er OM Per Christian Frøshaug med sitt kollegium godt igang med å lede vår loge videre. Når jeg nå ser tilbake på tiden som OM, har perioden vært lærerike, utfordrende, og ikke minst krevende. Det var vel da jeg skulle lede det første logemøtet etter E.I. at det virkelig gikk opp for meg at jeg hadde påtatt meg et stort ansvar for de neste to årene. Vi stiller alle med forskjellige forutsetninger, ønsker, håp og ideer til å takle de utfordringer som alltid vil følge med et slikt embede. Det administrative logearbeidet fordrer et godt samarbeid, først og fremst med kollegiet. Her vil jeg rette en stor takk til mitt kollegium som har vært til god støtte og hjelp fra dag én. Å føle at man ikke er alene om alt, selv om OM bærer det fulle ansvaret for logens virke innad som utad, har vært

godt. Gjennomføringen av logemøtene har jeg hele tiden følt har vært krevende. Selv om våre forskjellige logemøter og gradspasseringer har sine faste former og ritualer, skjer det gjennom en språkdrakt som ikke alltid er lett å formidle til dem det gjelder. Jeg føler at den største utfordringen for meg har vært presentasjonen av budskapet i våre ritualer. Det er jo så viktige at teksten – budskapet – når frem, som kanskje kunne resultere i nye tanker om teksten, og med det kunne si: "Kveldens møte var fint, det ga meg noe å tenke videre på i en travel hverdag". Dessverre har jeg registrert at vi har hatt dalende fremmøte-% i min tid som OM. Lite hyggelig å tenke på, men dog en realitet. Det kan selvfølgelig være flere grunner til en slik nedgang. Er det formen og med det innholdet? Engasjerer det ikke? Tradisjon er viktig i vår

Orden, men det er også noe som heter **"å forandre for å bevare"**. Det er derfor av stor betydning å være en aktiv logebror på alle felt i vårt logearbeide. Skal logen kunne vokse, må det formelle og det sosiale på våre møter gå hånd i hånd. Våre nye brødre må få oppleve og føle trivsel på møtene, men for å øke fremmøte-% må **alle brødrene** få oppleve nettopp dette! Jeg avslutter mine refleksjoner – som har vært spennende og givende på mange områder – med å takke brødrene for den støtte dere har gitt meg. Det har vært godt. Jeg takker igjen mine embedskollegier for meget godt samarbeid og for gode støttepillere. Jeg ønsker så det nye kollegiet v/OM lykke til videre i sitt arbeide med fremgang og vekst for vår kjære loge. Jeg vet den er i trygge hender.

*Per-Olav Eek
Eks OM*

Loge nr. 31 Cecilias kollegium 2015–2017.

Foran fra venstre:

Fung. Eks OM May Sørby,
OM Eldbjørg Frøshaug, UM
Inger Stenshol.

Bak: Storrepr. Ellen Haarr
Nuttall, Sekretær Anne
Haakaas, Skattmester Nina-
Christin Aaseby og
CM Bjørg Skjenneberg.

Cecilias OM tenker tilbake

Min tid som OM i Loge Cecilia er over. Det har vært 2 fantastiske år som OM, men jeg vil først gå litt tilbake i tid.

Jeg vil begynne med alle de fine årene jeg fikk være med i styret i Nore SA. Det ble tilsammen 8 år. Det ble mange dugnadstimer og da spesielt sommeren 2006 og 2007, noe som brakte begge logene tettere sammen. Da fikk vi virkelig føle på hva samhold er. Det å få være med på å planlegge og å bygge et så fint logehus som vi har i dag, var utrolig fint. I alle de årene jeg satt i styret hadde vi et utrolig fint samarbeide, med br. John Altenborn som leder, i de fleste årene.

Jeg var skm. fra 2005 til 2009 og var med på å ta i bruk Fokus som regnskapssystem.

Dette var en stor forbedring for alle loger og leire.

Da jeg i 2011 ble spurt om å bli UM var jeg veldig i tvil da jeg visste at det var å binde seg for mange år fremover. Jeg tok utfordringen og det har jeg ikke angret på.

I de to årene jeg var UM hadde vi bl.a. 50 års jubileum med 97 påmeldte. En fantastisk fin opplevelse. I disse to årene var jeg så heldig å ha «gutta» på kjøkkenet som laget mat til alle våre møter. Jeg hadde også en veldig flink privatnemnd.

Det er veldig mye praktisk arbeid med å være UM, men jeg synes dette var en fin tid.

Da jeg i 2013 skulle gå på som OM var mine første oppgaver å ringe rundt til alle som skulle ha verv i logen. Dette var noe jeg gruet meg til, men jeg fikk så mange positive tilbakemeldinger, så dette gikk som en lek. ALLE jeg spurte sa faktisk ja.

Det å stå på OM stolen å lese side etter side var noe jeg gruet meg til. Jeg har aldri likt å lese høyt, men dette måtte jeg fort venne meg til. Vi har i disse 2 årene fått 9 nye søstre og det har derfor vært mange innvielser og grads-passinger. Vi har også fått 1 ny 50 års veteran, 3 nye 40 års veteraner og 1 ny 25 års veteran, noe som er veldig hyggelig. Jeg vil også nevne Tre-riks møtet i Ekenäs i Finland høsten 2014. Slike turer binder oss ekstra sammen.

Vi har i denne perioden dessverre mistet 1 søster og 3 har meldt seg ut.

Noe av det fineste ved å være OM er å stå å se søstrene komme inn i salen, og salen fylles.

Likeledes når salen tømmes, og det stille øyeblikket før Insp. og CM kommer inn igjen, og da føle på at dette møtet gikk fint. Alt har gått bra og alle embedsmenn og aktører har gjort sitt ytterste for at

dette møtet skulle bli perfekt. Det har vært en fantastisk følelse.

Jeg vil takke alle nevnder, alle aktører i spillene våre, alle i Nore SA og alle utnevnte og valgte embedsmenn. En spesiell takk til dere som har sittet i kollegiet i disse 2 årene.

Vi i kollegiet har hatt mange fine diskusjoner og dere har vært flinke til å komme med innspill.

Jeg vil også nevne våre julemesser hvor alle stiller opp og da spesielt Sosialnemnda.

Uten våre julemesser hadde vi ikke kunnet gi bort så mye penger til trengende, noe som virkelig har satt spor etter seg i nærmiljøet.

Når vi på ettermøtet slutter søsterkjeden, og synge vår avslutningssang «Snart slukkes lys og lampe», er dette noe som virkelig fyller oss med felleskap og man blir ydmyk over å få være med i en så fin loge som vår.

Jeg vil også takke Fung. Eks. OM Per Olav Eek og alle brødrene i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson for et godt samarbeide.

Til slutt vil jeg takke alle søstrene for et godt fremmøte.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet ønsker jeg den nye OM og hennes kollegium lykke til videre.

May Hildegunn Sørby
Eks OM

Anne-Lise Piwowarski – 80 år

Min samtale med Kari Skadsheim.

Tatt opp i Loge nr. 6 St. Veronica i Ålesund 29. april 1969. Mine faddere var min sjef og hans kone.

Vi bodde i Sykkylven da min mann var ansatt som musikkinstruktør og lærer i kommunen. Det ble etter hvert såpass mange medlemmer fra Stranda og Sykkylven at man besluttet å starte opp en egen Loge på Stranda. Det skjedde 19. mai 1971. Logen fikk navnet Venia, nr. 44.

Da min man døde valgte jeg å flytte tilbake til Mysen. Var så heldig at jeg kjente Kari Skadsheim som ble min fadder her. Jeg har aldri angret på at jeg ble med i Logen og Leiren.

Jeg har fått inneha verv som jeg har lært mye av, både i Logen og Leiren.

Kari Skadsheim

Björg Margaret Løvfald – 80 år

Str. Björg Margaret Løvfald fylte 80 år 17. august. Hennes pikenavn var Øiestad og hun vokste opp på gården Høytorp i Mysen. En vakkert beliggende gård i sørvesthellinga fra den nærmeste åsen som rager opp over Mysen-byen. Foreldrene til str. Björg, Kristian og Signe Øiestad kjøpte gården i 1930. Faren var fra Trøgstad og moren fra Trømborg. Björg ble født 17.08.1935 og fikk 2 år senere en bror som ble døpt Ole Johannes. Skolegangen ble Mysen skole og senere for Björg sin del, Indre Østfold Gymnas.

Björg giftet seg den 28. mai 1960 med arkitekt Johs. Løvfald. De bygde seg et vakkert hus i Olaf Funderuds vei i Mysen hvor far til Johs. arkitekt Mons Løvfald hadde skapt familien et hustun som bl.a i dag huser Østfold Møbelsnekkerskole. Björg og Johs. fikk etterhvert 3 sønner og ved siden av å være en travel småbarnsmor med ansvar for hus og hjem utviklet Björg seg sammen med Johs. sin virksomhet. Hun ble en dyktig interiørmedarbeider med særlig fargevalg som spesialitet. Hus og hjem var det som lå hennes hjerte nærmest, men den 30. oktober 1962 ble hun opptatt i Loge nr. 31 Cecilia med logens eget chartermedlem, str. Elsa Hansen som fadder. Hun ble senere både Kass. og Skm. i logen.

Johs. Løvfald døde den 1. januar 2009 etter en tids sykdom som tæret sterkt på Bjørgs krefter. Helsen etter denne tid ikke vært den beste, men fortsatt bor hun i det vakre hjemmet de skapte sammen. Björg kan se tilbake på 53 år som logesøster og vi gratulerer henne varmt med 80 års dagen i august i år.

Unni Gangnæs

Harry Ludvig Solberg – 95-år

Vi gratulerer med 95-årsdagen den 25. oktober 2015. For nærmere omtale henvises til NoreNytt nr. 1/2015, der det er en repotasje fra tildeelingen av hans 60-års Veteranjuvel.

Klippet fra Nore

8 regler for å ødelegge en loge!

1. Kom ikke til møtene.
2. Hvis du kommer, så kom for sent.
3. Hvis været ikke passer, så tenk ikke på å komme.
4. Hvis du deltar i et møte, så forsøk å finne feil hos ledelsen og de andre medlemmers arbeid.
5. Påta deg aldri noen oppgave! Det er mye lettere å kritisere det de andre gjør, enn å gjøre noe selv.

Nye søster i Loge Cecilia

Anne Lise Stenberg, født 25. juli 1960 i Vadsø. Hun hadde sine første leveår der. Etter hvert kom familien til Ski, hvor hun har vokst opp.

Hun har høyskoleutdanning. Av arbeid har hun i 15 år arbeidet som sikkerhetssjef, deretter konsulent innen administrasjon og ledelse, og til sist lederansvar.

I 2005 kjøpte hun hus i Båstad, hvor hun trives godt. Der bor hun sammen med sin kjære Josef. Anne Lise har en datter og to barnebarn, som hun er sammen med så ofte hun kan.

Til sist vil jeg si at Anne Lise er en blid og omgjengelig person, som har stor omsorg for både dyr og mennesker.

Björg Skjenneberg

Ceciliasøstre på tur til Karlstad

Den 14. oktober reiste 16 logesøstre på tur til Karlstad. Vi skulle besøke vår vennskapsloge R18 Selma Lagerlöf.

Det var nydelig høstvær da vi satte kursen mot Øst. Vi hadde matpause undervegs, og hadde enda noe tid til shopping før logemøtet. Møtte i logehuset kl 1800 der vi ble ønsket hjertelig velkommen.

I logesalen skulle vi være med på gradspasseringen til 2 søstre som skulle få Den Edle Kjærlighets Grad. Vi hadde en fin opplevelse inne i salen, spillet var flott fremført og til slutt var det vakker musikk.

På ettermøtet var det den dagen 107 søstre. Da vi satte oss til bords ble både den Svenske og Norske nasjonalsangen sunget. Vi fikk servert oksestek med grønnsaker og poteter, det var taler og underholdning. Loge R18 har sitt eget sangkor som den dagen sang på norsk til ære for oss.

Kjempeflinke sangere. Det er alltid så hyggelig å komme till Karlstad, søstrene der gjør så mye for gjestene sine. De tydeliggjør at de er glad for å ha besøk av oss.

Vår OM holdt denne talen:

Søster OM, alle mine Rebekkasøstre.

Takk for sist til dere søstre som hadde tatt turen til vår loge for å overvære vår installasjonsseremoni.

Gratulerer med dagen, kjære søstre som i aften har mottatt Den Edle Kjærlighets Grad. Jeg håper dere klarte, tross spenning, å følge den fine seremonien inne i salen.

Vi søstrene i loge nr. 31 Cecilia har gledet oss til å møte våre kjære

søstre i vår vennskapsloge her i Karlstad. Alltid hyggelig å møtes og knytte vennskapsbånd. Jeg skal hilse fra alle søstrene i Loge Cecilia.

Det er flott at Rebekkasøstre på tvers av landegrensene møtes. Vi har jo så mye til felles og så mange tradisjoner å ivareta. For ikke å si – vi har mye å snakke om. Jeg ønsker for våre nye generasjoner av Rebekkasøstre at dette blir en tradisjon også for fremtiden.

Vi trenger alle hverandre og det er vel nettopp dette fellesskapet som gir oss den støtten vi alle trenger for å arbeidet mot det målet vi har satt oss: Å bli gode Odd Fellows og ikke minst å bli bedre medmennesker. Det er et mål å jobbe mot.

Vennskap kjenner ingen grenser selv om avstanden er stor.

For gode venner har minner som sammen i hjerte bor.

Og hvert eneste kjære minne de øker i verdi.

For venner som holder kontakten gir livet et innholde med mening i.

Så ber jeg de 2 søstrene som i dag har mottatt Den Edle Kjærlighets Grad komme frem til meg.

Vi har tatt med en hilsen til dere, 3 rosa nelliker, som i Norge er vår logehilsen til dem vi vil ære.

Symbol på Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Vi vil også gi søster OM 3 rosa nelliker.

Så vil jeg utbringe en skål til alle våre søstre i Selma Lagerlöf.

Oddrun Kure

- Nytt nr. 1–1995:

6. Føl deg såret, hvis du ikke blir valgt inn i en nevnd, og om du blir anmodet om å bli med, så ta ikke del i Nevndens møter.
7. Hvis nevndens formann ber deg om å si din mening i en viktig sak, så svar at du ikke har noe å si i den anledning, men snakk med alle etter møtet, om hvordan saken burde vært ordnet.
8. Bry deg ikke om å skaffe Logen nye medlemmer, overlat det til andre.

Guro Lie

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt – ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt og hjelpe redaksjonskomiteen i dens arbeid.

Frist for levering av stoff til Nore-Nytt nr. 1-2016 er 15. mars.

Nye brødre i Loge Håkon Håkonsson:

Borger Larsen ble innviet i vår loge den 23. april 2015. Borger Larsen ble født på Lillehammer 14. juli 1948. Familien flyttet til Oslo i 1949 og han vokste

opp på Grunerløkka.

Borger gikk på ingeniørhøyskole i Sverige innen tele/elektronikk og siden bedriftsøkonomi på BI. Han har tjenestegjort som befal i Marinen.

Borger har jobbet innen innen tele, elektronikk og utvikling av brannalarmsystemer.

Han har hatt lederstillinger i Falcken AS, G4S AS og Sektor Alarm AS.

Borger er gift med sin Mette siden 1990. De bodde i Nittedal fram til 2012 da de flyttet til Skjønhaug og kjøpte seg villa der. De har 2 barn som bor i Oslo.

Mette er logesøster i Cecilia.

Borger ble pensjonist i 2013 og han har engasjert seg i politikk i Trøgstad.

Han er en familie- og friluftsmann og han mosjonerer jevnlig med sine 2 hunder.

Jeg tror Borger vil få stor glede av logen og jeg ønsker jeg han velkommen.

Per Chr. Frøshaug, fadder

Bjørn Egil Raadahl er 65 år gammel, og født i Rakkestad. Han er utdannet agronom, fra Haga Jordbruksskole på Mysen. Tok tilleggsutdanning på Vest-

fold Landbruksskole, for å videreutdanne seg til Agrotekniker.

Han har virket som selvstendig bonde i 25 år, i tillegg til å være Baneassistent ved NAF Øvingsbane i Rakkestad.

De siste 15 årene har han arbeidet som lærer, først ved Mysen VGS avd. Haga, og senere ved Kalnes VGS, i fagene Naturbasert Produksjon, og Naturbasert Aktivitet.

Gjennom mange av disse årene har han også fungert som kontaktlærer.

Bjørn har også sin fartstid i lokalpolitikken, da han satt flere perioder i Rakkestad Kommunestyre, i tillegg til verv i Os Menighetsråd.

Bjørn er en ivrig jeger og fisker på fritiden, og er også aktiv i barne- og ungdomsarbeid, innen idrett og kristendom.

I den monn han har fritid til overs, fyller han en plass i bassrekka i Mannskoret Ljom i Rakkestad, da han er en sangglad broder.

Vi ønsker Bjørn Egil Raadahl velkommen som nye bror, og håper at han vil trives i vår loge.

Karl Johan Øvrebø, fadder

Hans Petter Linnerud Ringstad er født i Askim i 1968, men vokste opp på Mysen. Han gikk 1. og 2. klasse ved Mysen skole, før familien overtok fa-

miliegården Ringstad i Båstad i 1977. Hans Petter er 10. generasjon Ringstad på gården. Han fortsatte sin skolegang ved Båstad skole, Trøgstad ungdomsskole og tok examen artium, samfunnsfaglig linje i 1987 ved Indre Østfold Videregående skole på Mysen, med bla. Eks Storrepresentant Vidar Kjærheim som en av lærerne! Etter et år på Manger Folkehøgskole, kom han inn gjennom nåløyet ved Musikkonservatoriet i Bergen, og fullførte faglærerutdanning der i 1991. Verneplikten ble avtjent ved Hans Majestets Kongens Gardes Musikkorps i 1992. 1993-94 tok

han instrumental videreutdanning ved Musikkonservatoriet. I løpet av studiet ble Ringstad kalt inn for å delta på åpningsseremonien, og for å være solist på 4 konserter med Garden ved OL på Lillehammer i 1994. Fra 1994-2001 arbeidet han på engasjement i de profesjonelle musikkorpsene i forsvaret. Samtidig i denne perioden underviste han ved Oppgård kulturskole, og var engasjert som musikalsk leder ved en rekke forskjellige korps. Ved siden av arbeidet han også som timelærer ved Forsvarsmuseet i Oslo i 1997. I 2001 ble Ringstad ansatt som ungdomskontakt i Trøgstad kommune. Denne stillingen hadde han frem til 2014, de 3 siste årene som SLT-koordinator, med ansvar for å samordne det kriminalforebyggende arbeidet i kommunen. Fra 2014 har Ringstad arbeidet som kulturkonsulent i Trøgstad kommune, og faglærer i Trøgstad kulturskole. Ringstad har vært engasjert som lærer og dirigent ved en rekke korps og skoler. Her kan nevnes Askim Janitsjar, Eidsberg Brassband, Eidsberg kulturskole, Norges Musikkorps Forbund og Universitetet i Oslo. Ringstad er samboer med Bente og de har 2 barn på 6 og 9 år. De bor på Ringstad i Båstad. Han har nå leid bort jorden, men drev gården i 13 år. På fritiden elsker Ringstad å skru på gamle biler, traktorer og båter. Jeg ønsker Ringstad velkommen i vår loge, og håper at han vil finne seg til rette og trives hos oss.

Karl Johan Øvrebø, fadder

Espen Andreassen Volden ble født 22. juni 1993 og hadde hele sin oppvekst ved Brattfoss i Trømborg. Der bodde han frem til i fjor sammen med

foreldrene Torill og Rune, samt

lillesøstrene Anna og Marthe. Etter videregående skole på Mysen begynte han på juss-studier ved Universitetet i Oslo, og der avslutter han nå sitt tredje av fem år.

Espen Andreas er en aktiv ung mann som allerede har vært med på mye spennende.

Han fikk tidlig interesse for musikk, og han begynte som barn i Trømborg Skolekorps. Der er han med fortsatt. Han har også spilt i

elitedivisjon med Sarpsborg Janitsjar, og med Trøgstad Janitsjar og Østfold Symfoniorkester.

Espen Andreas startet også tidlig med politikk. Som 15-åring ble han medlem i Høyre, og etter valget i 2011 ble han som 18-åring både hovedutvalgsleder og fikk fast plass i kommunestyret.

Etter valget i 2015 sitter han i kommunestyret som Høyres gruppeleder og er leder av miljø- og teknikkutvalget.

Espen flyttet i fjor til Mysen sentrum sammen med sin samboer Camilla.

Som politisk kollega og kamerat har jeg tilbragt mye tid sammen med ham. Det er alltid hyggelig og jeg setter stor pris på det gode samarbeidet. Jeg ønsker han velkommen i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson, og ønsker han alt godt i den videre logevandring.

Fredrik Mortvedt

Håkon Håkonssons sommermøte

60 brødre, ledsagere og enker etter avdøde brødre møtte til årets sommermøte 11. juni, denne gang på Carlshøy Hotell på Sandstangen i Båstad.

Sandstangen er rester etter istiden, en sandbanke som stikker ut i Øyeren mot Mørk i Spydeberg. De to stedene hadde fergesamband på 1700-tallet. Trøgstad kommune er idag eier av Sandstangen, og har sitt vannreservoar ytterst på tangen. Her hentes vann som gjennom flere år har blitt rensert på naturmåten gjennom sandfilter. Dette var et knutepunkt under tømmerfløtingen. Det står igjen to gamle hus etter den tiden. Disse driftes av Arnhild Arnegård og datter Cecilie Teige. Fløtehanen er en storkiosk i badesesongen, mens Hvilebrakkka er et lite selskapslokale og restaurant hele året, et flott sted å arrangere julebord f.eks.

Carlshøy Hotell ligger inn til høyre på vei ned til Sandstangen. Hotellet var et turisthotell, og har vært ute av drift i mange år. Det er nå under restaurering, og det var hyggelig at vi kunne være de første gjester etter gjenåpning. Arnhild og Cecilie inviterte oss inn med den gamle matklokka. Inne ønsket UM oss velkommen til bords i de gamle stuen med tidsriktige møbler. Her ble vi servert en sommertallerken og kake med kaffe.

Deretter fikk vi en informasjon om hotellet av Arnhild og Cecilie.

Den gamle dampbåten Strømmen ble bygget i 1865. Kaptein Pavel fikk den ombygget til turistbåt med seks anløp mellom Lillestrøm og Sandstangen. Han fikk en idé om å bygge et turisthotell, kjøpte en parsell fra Sandgård, og bygget hotellet i 1894. Det er bygget av synketømmer som skal holde nesten «evig». Når båten kom mot Sandstangen med turister, tutet den antall ganger som den hadde turister om bord. På den måten kunne hotellet forberede seg for mottagelse av gjestene.

Hotellet gikk senere gjennom flere eiere. Det var feriehjem for Norsk Brændselolje og Nylands Verksted. Etterhvert ble hotellet overtatt av Arnhilds mor, Anette, som drev det i mange år. Det har nå vært under restaurering. Åge Olav Olsen, som dessverre er død, var i mange år samboer med Arnhild, og forøvrig en god bekjent av undertegnede, var modellbåtbygger. Hans båter kan bl.a. sees i Hvilebrakkka. Som spesialist i båtbygging og tømmerfløting, har han bl.a. utgitt en bok om vannveiene på Romerike. Med hjelp av UNICEF, Fylkeskonservator og Norges Vel, fikk han igang restaurering av hotellet. Dette foregår nå i samarbeid med Fylkeskonservator og Kulturminnefondet. Carlshøy er nå godkjent for overnatting. Det er lagt nytt tak og det er ferdig restaurert utvendig. Innvendig er selskapslokalene ferdig i første

Sommerturen gikk i år til Carlshøy Hotell på Sandstangen i Båstad.

etasje med WC og nytt kjøkken. Gamle møbler er restaurert, og det er også innkjøpt tidsriktige møbler fra nabolaget. Trær og busker er ryddet så det er utsikt ut over Øyeren.

Det planlegges nå å anlegge en brygge nede ved sjøen, samt å opparbeide en tursti langs vannet hvor det kan foretas historiske vandringer, bl.a. med skoleklasser. I annen etasje er det ti rom hvorav to vil innredes som husbibliotek, de øvrige skal innredes for overnatting, det samme er planlagt med to rom i første etasje. Målet er å starte en beskjeden hotellvirksomhet igjen.

UM takket for foredraget og gratulert med huset. Han ønsket alle en god sommer. OM takket kollegiet for perioden som har gått, og takket for all støtte fra brdr. Han ønsket lykke til med nye oppgaver i neste periode, og ønsket god sommer.

Jan Isaksen

Sommermøte 2015 i Loge Cecilia

Loge Cecilia fikk mandag 8. juni værgudene på sin side på sin årlige sommertur. I år reiste vi til Ekebergparken i Oslo. De fleste reiste med buss og minibuss, mens noen kjørte privatbil. Jeg må nesten fortelle om min tur, da jeg kjørte en herlig gjeng fra Askim, til Oslo denne sommerkvelden. Nye veier og tunneler, ingen var spesielt godt kjent, men vi «viste» hvor vi skulle! Ikke kjør inn der, det er jo bare en gangvei», fikk jeg høre. Ja ja da kom vi ikke inn til Ekeberg-parken og Karlsborgstuene vi da ...

Etter mye oppoverbakke noen smale veier, flotte hus og en slette senere ... endte vi opp på Ekeberg Camping omtrent. «Fint å parker her da», da sa jeg, «så går vi bare ned». Joda vi vandret og gikk, men så ikke mye til skulpturene. Litt av planen var jo at vi skulle se på skulpturene i den flotte parken. Vi fikk oss mange gode latterkuler. Til slutt kom vi da fram, og for en fantastisk plass! Herlig utsikt, og 72 glade søstre som kosa seg i solen. De som tok den store runden brukte 1 time og 10 minutter. Det var også en del skulpturer rundt selve Karlsborgstuen. Så vi «turgåere» fikk sett en del.

Inne i Karlsborgstuen fikk vi kjøpt godt drikke, som vi tok med oss ut i solen, før bespisningen.

Gode søstre på vei rundt på parkens stier.

Søsterskillingens leder Solveig Wedding ønsket oss alle velkommen, og OM May Sørby leste takkekort fra søstre som hadde motatt blomster, og hilste fra søstre som ikke kunne være tilstede. Inne i stuene ble det servert nydelig kyllingsalat og en fabelaktig god creme brulee, med is og kaffe. Praten og latteren satt løst, og vi storkosa oss. Tiden gikk fort og Solveig takket for laget og ønsket oss vel hjem. Dette var en fin liten smakebit av hva dette flotte stedet har å by på. Kanskje det frister til gjentakelse.

OM ønsket oss god sommer og velkommen tilbake til høsten, og ba om at de som blir spurt, takker ja til verv.

Så var det for oss, uten retningsans og kurs i skilter, å komme oss opp bakken og til bilen. DA så vi en del skulpturer. Vi var enige om at vi trengte den turen, for å gå av oss all den gode maten. En snarvei dukket opp til og med, i alle fall trodde vi det selv.

Mine søstre, takk for en minnerik og flott kveld.

Nina-Christin Aaseby

Cecilia-søstre på sommertur.

Her ble vi traktert.

Fra en del av skulpturparken har man flott utsikt mot Bjørvika.

HIJLP DE TRENGENDE

Språket – ordene – et viktig middel til å formidle budskap!

Det har vært snakket mye og ganske lenge om språket i ritualene våre, ikke bare blant medlemmene i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson. Snakkingen har dog ikke ført til noe konkret. Høsten 2014 ble dette satt opp som en egen sak til diskusjon på et kollegiemøte. Her ble det bestemt at embedsmennene med ritualbøker skulle lese igjennom og notere seg ord, uttrykk og setninger som man følte burde forandres til bedre norsk språkdrakt. Bror Eks OM Vidar Kjærheim, som på dette tidspunktet var vår Storrepresentant, stilte seg villig til å lede dette arbeidet. Embedsmennene skulle i første omgang oversende sine synspunkter og kommentarer til ham innen utgangen av året.

På ettermøtet 19. februar 2015 ble brødrene delt opp i grupper. Bror John Altenborn, som ledet denne delen av møtet, ba brødrene om å komme med sine synspunkter på bl.a. åpning av logemøtet, det seremonielle ved O+, og notere tre negative og tre positive ting ved et slikt møte. Engasjementet var

stort blant brødrene, og kollegiet v/OM fikk overlevert de nedtegnede synspunkter. Sammendrag av kommentarene ble presentert på et påfølgende ettermøte. De fleste tilbakemeldingene dreide seg om: språket, for lange monologer, gjøre språket mer "forståelig". Med andre ord: Språket – ordene – når altså ikke fram til dem det gjelder slik det burde gjøre! Bror Eks OM Vidar Kjærheim presenterte et dokument på kollegiemøtet 27. august. Det var en vurdering av språket generelt, og med enkelte forslag til språklige endringer spesielt, m.a.o. et dokument som kunne være et flott grunnlag i et eventuelt videre arbeid. Det var dog enighet om at dette ikke bare kunne "drives fram" av egne rekker. Var det mulig at logene i Distrikt nr. 23 Smaalenene kunne fatte interesse for et slikt prosjekt?

Ved avslutningen av instruksjonsmøtet for våre nye embedsmenn den 26. september i Sarpsborg fikk logen vår anledning til å fortelle litt om vårt "språkprosjekt". Avslutningsvis oppfordret

vi distriktets andre loger til å diskutere og komme med synspunkter på eksisterende språkform. Et eventuelt distriktsmessig samarbeide burde Distriktsrådet koordinere. Som svar på vår invitasjon ba bror DSS John Egil Haug oss om å sende et brev med referanse til vårt innlegg til distriktets loger og med kopi til ham. Brevet vet jeg er sendt.

Arbeidet vårt har hittil resultert i en flott språkvurdering v/bror Eks OM Vidar Kjærheim. Vårt prosjekt har nå blitt presentert til de andre logene i distriktet. En liten "ball" har startet å rulle. Om den ruller seg større gjenstår å se. "Ballen" representerer en stor og utfordrende oppgave. Den behøver av den grunn ikke å bli stemplet som umulig. Skal den imidlertid nå lenger fram og opp i organisasjonen vår, kreves det i neste omgang interesse og engasjement blant brødrene i distriktets øvrige loger.

*Per-Olav Eek
fung. Eks OM*

VENNER

Vi har venner – mange venner,
det er vel og bra.

Men – når vi så en gang dem trenger,
hvor mange venner har vi da?

Så lenge vi selv orker streve
og kan yte vår siste rest,
da er vi alltid gjeve -
en riktig velkommen gjest.

Men fort kommer dagen vi selv trenger støtte,
vi klarer ei streve som før.
Da får vi se om de «venner» vi møtte
iler til for å åpne vår dør?

Tålmodige får vi nok håpe og vente,
alle har nok med sitt.
Og nå får vi tid til å tenke,
hvem kalles venner – tilsist?

Venner er de
som gir en hjelpende hånd – uten å bli bedt,
som gir en klapp på kinnet
når vi føler oss sliten og trett.

Venner er de
som gir oss smil og glede,
som kan lytte og gi råd,
og de som tolker våre tanker – og vil forstå.

Venner er de
som kan tilgi om vi feiler i blant,
som holder sladder utenfor og taler vel og sant.

Venner er de
som holder av oss – mørkest natt som høylys dag.
Som vil verne om oss til det siste åndedrag.
Tenk, så godt det ville være på denne jord
om vi levde etter skriftens ord:

La oss gjøre mot andre som vi vil at andre skal
gjøre mot oss.
Da ble det mindre mishag – og mye mere ros.

Ukjent forfatter

En bok jeg har lest

Jeg har lest en bok som Henrik Syse har skrevet. Henrik Syse er filosof og er seniorforsker ved Institutt for fredsforskning. Han ble nylig valgt inn som nytt medlem av Nobel komiteen.

Boken heter «Måtehold i grådighetens tid.»

Syse skriver her om måtehold i alle livets sider i samfunnet. Men han ror nok litt tilbake, han er øyensynlig redd for å bli oppfattet som moralist. Han vil gjerne være selv-kritisk.

Han holder Platon for å være den største filosofen som har levet, og han siterer ham ofte i boka. Platon mente at filosofi går ut på å finne løsninger og svar gjennom en dialogisk prosess mellom mennesker og inne i en selv. Måtehold = dyder, er når et menneske fungerer på sitt beste, d.v.s., etikk og rett handling. Det må være noen sjelelige og praktiske kvaliteter tilstede for at et menneske skal fungere godt. Disse kvaliteter kaller Platon for dyder.

Hoveddydene er: måtehold, mot, klokskap/visdom og rettferdighet. Så er det tre teologiske dyder: Tro, håp og kjærlighet. Men ingen av dydene fungerer godt i isolasjon. Det må være et samspill. Men Platon mener at måtehold er bærebjelken.

I vår tid er grensene radikalt flyt-

tet, og noen ganger helt fjernet, sier Syse. Er det det vi kaller frigjøring, spør han. Noen ganger er det framskritt, for eksempel kvinnefrigjøring og aksept av homofile. Men altfor mange er fanget i forbruket.

Måtehold gjelder også seksualitet som har endret seg radikalt. Fra en tid med livslange parforhold og strenge tabuer, er seksualiteten frigjort. Jakten på den seksuelle nytelsen, er opphøyd til en blan-

ding av hverdagslig tidsfor- driv og selve meningen med livet, mener Syse.

Hva med jordklodens ressurser? Krever vårt forbruk for mye av jordkloden og for lite av oss?

Når det gjelder krig, er tilbakeholdenhet og måtehold en nødvendighet for en moralsk krig. Revolusjonistene har villet forkaste hele det gamle samfunnet. De har kanskje «kastet noe verdifullt ut med badevannet». Maktmennesket har manglende respekt for det enkelte mennesket som gir uttrykk for opposisjonelle tanker og meninger. Det er en hang til å la seg styre av høye mål. Moderasjon er forsiktighet. Måtehold er kort sagt å gjøre ting langsommere og mer gjennomtenkt.

Blir det noe moro hvis vi alltid skal vise måtehold? Er det ikke når vi slipper oss løs, at vi har det moro? Spør Syse. For mye av det gode, er skjønt, sier noen. Hvorfor begrense seg? Men etikkens

essens er å sette grenser. Behovet for å sette grenser er nøkkelen til et rettferdig samfunn hvor godene fordeles.

Syse sier at det er ikke vanskelig å se at måtehold kan praktiseres ekstremt.

Tilslutt sier Syse: Ekte kjærlighet må dyrkes uten måtehold, kjærlighet til dem som betyr mest.

Boja